UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 11. Episcoporum Orientalium ærumnæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-66042

Visual Library

Deus variis oſtentis ipſis revelaverat, atque inter alios Paulo Epiſcopi Emilii Diacono, viro mitiſſimo, & prudentiſſimo; ei enim, cum adhuc navi veheretur, conſpicuus factus eſt S. Apoſtolus Paulus, dicens: *videte, quomodo caute ambuletis, non quaſi inſipientes, ſed ut ſapientes, ſunt enim dies mali.* Idem Valerianus venit, captivos, ex Arce Athyrana properato egredi juſſos, navigio infirmo cum viginti militibus ex diverſis cohortibus delectis imponit. Imo ferunt, navis gubernatorem ab ipſo pecunia corruptum, ut hos vectores in profundum pelagi demergeret. Multa ſtadia provecti, cum jam jam carina ſolveretur, Lapſacum appulſi ſunt. Ibi in aliud navigium recepti, exinde die vigeſima in portum Calabriæ Hydruntinum invehuntur, ignari, ubi terrarum S. Chryſoſtomus eſſet, aut quid Cyriaco, aliisque Epiſcopis Orientalibus, qui ex Italia in Orientem profectionis ſocii fuerant, factum.

Sæculum V. A. C. 406.

Eph. 5, 15.

P. 34.

§. XI.

Epiſcoporum Orientalium ærumnæ.

Fama ferebat, cœteros ex Oriente Epiſcopos vivos in maris undas fuiſſe projectos; poſtea reſcitum in barbaras Regiones deportatos, ubi a mancipiis publicis cuſtodiebantur. Cyriacus Emeſenus Palmyram Arcem Perſiæ octoginta

Pall. p. 194.

Sæculum V. A.C. 406.

milliaria ultra Emeſum poſitam miſſus
Eulyſius Boſtrenſis in Arabia in Arcem
trium dierum itinere remotiorem, quæ
Misphas dicebatur, Saracenis proximam
migrare juſſus. Palladius Syenem, Blemmyorum, ſeu Æthiopum, Patriæ vicinam
Demetrius in Oaſin prope Mazicam relegati. Milites Prætoriani iſtorum Epiſ-
p. 198. coporum Duces ablatas iisdem pecunias
quas in itinere neceſſariæ ſuſtentationi
impendendas domo attulerant, inter ſe
partiti, macilentis aſinis impoſitos duorum
dierum iter uno conficere cogebant. Ad
diverſoria ſero venientes, rurſus antequam illuceſceret, profectionem urgebant; hinc pauciſſimos etiam cibos, quos
Epiſcopi capiebant, ſtomachus retinere
non valebat. Præterea militari inſolentia verbis obſcœnis graves erant Præſulibus. Palladii famulum abegerunt,
ipſumque Epiſcopum coegerunt, ut ſupellectilem ſcriptoriam projiceret. Ad Eccleſias divertere non ſinebant, ſed vel
cauponas proſtibulis plenas, vel Samaritanorum, Judæorumve Synagogas in
Hoſpitium ſibi deligebant. Cum hæc
moleſtiſſime acciderent, dixit Epiſcoporum aliquis: *Quid vero de his Diverſoriis conquerimur? cum noſtro arbitrio
non intremus, nec omnino hanc rem, etſi*
p. 200. *non deceat, evitare poſſimus? an non intelligitis, Dei Gloriam in his, quæ patimur*

mur, promoveri? Quot infelicibus mulierculis, Dei oblitis, aut talibus, quæ eum nunquam noverunt, noſtra præſentia Numinis memoriam reduxit, & ad eum timendum excitavit. S. Paulus cum ſimilia ſufferret, dicebat: *JEſu Chriſti bonus odor ſumus.* 2. Cor. 2, 15. Et, *Spectaculum facti ſumus Angelis, & Hominibus.* 1. Cor. 4, 9.

Epiſcopi illi, qui cum Theophilo communicabant, per ſuas Diœceſes transeuntibus non modo nulla exhibebant humanitatis officia, ſed Milites largitionibus incitabant, ut quam promptiſſime ex urbibus ſuis abſtraherent. Tam barbare præ cœteris omnibus cum Hoſpitibus egerunt Epiſcopus Tarſenſis, Antiochenus, Ancyranus, quo nullus ferocior fuit, & Peluſiacus. Prætorianos minis terrebant, & ſollicitabant donis, ne Epiſcopos in Domibus Laicorum illorum, qui id maxime cupiebant, hoſpitio excipi permitterent. At vero Epiſcopi ſecundæ Cappadociæ tantorum Exulum commiſeratione eousque movebantur, ut lacrymis non temperarent. p. 201. Inter hos præprimis lugebant Theodorus Tyaneus, Bosphorus Colonienſis, p. 202. qui annos quadraginta octo Epiſcopatum gerebat, & Serapion Oſtracinenſis annorum quadraginta quinque Epiſcopus. Bosphorus hic idem eſt, qui Concilio univerſali Conſtantinopolitano anno 381. interfuit, S. Baſilii amici- Sup. XVIII §. 1.

Sæculum V. A.C. 406.

Sup. XXI. §.21. Chryſ. ep. 13. al. 14. ad Olymp. Pall. p. 195.

Schiſmatici Orthodoxos perſequuntur.

tia clariſſimus. Serapion inter Diſcipulos S. Chryſoſtomi fide in Magiſtrum præcipuus, ab ipſo Epiſcopus Heracleenſis in Thracia ordinatus, diu in quodam Monaſterio Gothorum, id forte Monaſterium Promoti Conſtantinopoli fuerit, delituerat; is mille calumniis oneratus, coram Judicibus protractus, virgis cæſus, cruciatus, & dentibus excuſſis in Patriam ſuam, quæ erat Ægyptus, proſcriptus. Senex aliquis, cui nomen Hilarius, qui ab annis octodecim pane non veſcebatur, fuſtibus verberatus non quidem jubente Judice, ſed furentibus Clericis, ad extremas Ponti oras relegatus. Briſon Palladii frater, Eccleſia ſua ſponte relicta, in agrum, quem poſſidebat, ſe recepit, eoque illo tempore, quo Palladius edito libro Dialogo iſtam Perſecutionem litteris mandabat, ſuis manibus arabat. Elpidius Epiſcopus Laodicenus in Syria & Pappus in ſuperiore cujusdam domus cubiculo ſe abſconderant; orationi vacabant, & jam tunc anni tres effluxerant, ex quo per domeſticam ſcalam non deſcendiſſent.

p. 196. Heraclides Epiſcopus Epheſinus ab annis quatuor Nicomediæ in vinculis diſtinebatur. Silvanus Epiſcopus Troade degebat, piſcando panem lucrans. De quibusdam aliis, quid ipſis actum fuiſſet, nemo ſciebat. Aliqui cum Attico communicarunt, & ad Eccleſias Thraciæ tranſlati ſunt.

Quod

Quod ad Presbyteros ſpectat, alii in Arabiam, alii in Palæſtinam relegati ſunt, Tygrius Confeſſor in Meſopotamiam. Philippus in Ponto, loco exilii ſui brevi poſtea extinctus eſt. Theophilus in Paphlagonia erat. Joannes Ethrii filius Cæſareæ Monaſterium condidit. Stephanum, quem Satellites in Arabiam deducebant, Iſauri Cuſtodum ſuorum manibus ereptum, in monte Tauro Libertati reſtituerunt. Saluſtius in Cretam delatus fuerat. Philippus Monachus & Presbyter ſcholis præerat in Campania. Sophronius Diaconus in Thebaide captivus gemebat. Paulum Diaconum Oeconomi Adjutorem Africa habebat. Alius Paulus Diaconus Anaſtaſiæ* verſabatur Jeroſolymis. Helladius Presbyter Palatii in modicum, cujus Dominus erat, prœdium in Bithynia confugerat. Alii Conſtantinopoli latebant, alii in Patriam redierant. Stephanus Monachus, qui litteras Romam detulerat, ideo Conſtantinopoli captus, verberibus affectus, & decem menſibus in carcere incluſus. Tum invitatur, ut Attici Communionem amplecteretur, cumque id conſtanter abnueret, unguibus latera ejus, & pectus lacerata; ſed ſanatus, poſt Menſes decem Peluſium in exilium mittitur. Aliquis militum, qui in cohortibus Principis lateri adſuetis merebatur, cum fuiſſet de-

Sæculum V. A.C. 406.

Sup. XXI. §. 35.

* nempe Eccleſiæ.

Pall. 197.

 latus,

latus, quod S. Chryſoſtomum amaret, fu-
ſtibus cæditur, crudeliter laniatur, & Pe-
tram Arabiæ proſcribitur.

§. XII.

Epiſtolæ S. Chryſoſtomi Romam datæ.

Ep. 40. *al.* 182. Poſtquam S. Joannes Chryſoſtomus in loco exilii ſui percepiſſet, quæ in Oc-
cidente acta fuiſſent, & quantum Papa
Ep. 224. *al.* 155. aliique Epiſcopi ipſius cauſa adlabora-
rent, multas ad eos dedit Epiſtolas, ut
Ep. 54. *al.* 149. Gratias ageret. Speciatim ſcripſit Ve-
nerio Mediolanenſi, Chromatio Aquile-
Ep. 50. *al.* 184. jenſi, S. Gaudentio Brixienſi, Aurelio Car-
Ep. 75. 76. thaginenſi, Heſychio Salonenſi; gene-
&c. al. 152. ratim vero Epiſcopis, qui ex Occidente ve-
Ep. 187. *al.* 161. nerant, & Romanis Presbyteris. Diver-
ſis ad eos ſcripſit temporibus, prout oc-
caſio Presbyteros illo profecturos offere-
bat, qui Litteras deferrent. In iis Epi-
ſtolis laudat charitatem Epiſcoporum, qui
ſui cauſa tam longam, & ærumnoſam pro-
fectionem ſuſcepiſſent. Gratias dicit,
& hortatur, ut cauſam ſuam, quæ cum
Bono totius Eccleſiæ eſſet connexa, ſtre-
Ep. 91. *al.* 87. *Eulog.* nue defenderent. At S. Joannes mini-
mam ærumnarum, quas illi Epiſcopi fere-
Ep. 126. *al.* 88. *Joann. ep.* 95. *al.* 183. bant, ſciebat partem. Scripſit quoque
Eulogio Cæſarienſi, dicitque, cæteros
omnes Palæſtinæ Epiſcopos ipſius ſequen-

tes